

ОЛЕГ ФАСОЛЯ

Від об'єктивності первинної інформації залежить ефективність управлінських рішень

Про управлінців, педагогів і манну небесну

Сьогодні якось включився тут у дискусію під одним дописом, що стосувався обговорення [планів](#) на третину скоротити кількість міністерств та державних службовців. Допис здебільшого мав відношення до системи управління в освітній сфері. Більшість коментарів писали освітяни і зазвичай вони зводилися до одного: вся «управлінська братія» заважає вчителю успішно та ефективно працювати! Дозволю й собі викласти міркування з цього приводу, адже був і підлеглим, і шкільним управлінцем, і «чиновником, який заважав працювати», і знову повернувся до найнижчого рівня освітнього працівника – вчителя школи.

Насправді система управління освітньої сфери, як і в цілому сфера управління, потребує серйозного реформування.

Перш за все, система потребує підбору працівників-управлінців із врахуванням ділових та особистісних якостей. Бо насправді, частенько буває так, що ніби нормальний чоловік до посади був, а починає «упиватися владою», отримавши посаду.

Про таких говорять: «не пройшов випробовування владою», або «дай людині владу, то дізнаєшся, хто вона». Але, на щастя, серед освітніх управлінців є велика кількість фахових менеджерів, які реально допомагають освітянам на найнижчому рівні вирішувати проблеми, долати труднощі і ставати успішнішими. І такі траплялися мені на життєвому шляху!

По-друге, потребує вдосконалення система формування цілісної картини менеджменту відповідних управлінських структур. А то дуже часто трапляється так, що з одного органу управління, але з різних кабінетів збирають одну і ту ж інформацію і часто навіть в одному форматі або трохи видозмінюючи форму збору.

Це, звичайно, дратує виконавців на місцях і суттєво відволікає їх від роботи. Маю інформацію з місць, що ледь не щоденно подають одну й ту ж саму інформацію у різні кабінети, на різні електронні адреси чи у різні месенджери у регіональні чи місцеві органи управління.

По-третє, насправді маємо серйозні проблеми з «читанням» та «написанням» офіційної статистичної звітності. Якби мали такі вміння, то практично відпала б потреба у постійних ручних «збираннях та підготовках» всіляких інформацій.

З позиції вчителя та шкільного управлінця хотів би сказати, що постійне звітування і збирання чогось дратує і відволікає. Але це не означає, що до найнижчого рівня ніхто і ні за чим не має звертатися. Бо, власне, від об'єктивності первинної інформації залежить ефективність управлінських рішень.

Постає філософське питання: що робити?

Порада освітнім управлінцям: вдосконалюйтесь в управлінській майстерності і поважайте тих, хто «у низах працює», перш ніж давати «донизу» вказівку робити щось, ретельно з'ясуйте, чи потрібно це вам для прийняття необхідного управлінського рішення, чи можете це ви зробити самостійно, без перекладання на чийсь плечі. У цьому і є суть управлінського таланту!

Порада вчителю: навчіться своїм керівникам чи представникам різних структур казати «ні»! Але не просто через те, що ви не хочете, а аргументовано і переконливо.

Разом з тим пам'ятайте, що будь-яка система працює бездоганно, якщо бездоганим є механізм її управління!

І всі ми разом: і вчителі, і шкільний менеджмент, і освітні управлінці місцевого, регіонального та державного рівнів є складовими цієї системи. Від кожного з нас залежить успіх!

Не чекайте манни небесної ні з пагорбів Печерських, ні з місцевих владних кабінетів, а якісно «варіть кожен свою манну кашу» смачною та ситною!

Автор: Олег Фасоля, експерт шведсько-українського проєкту «Підтримка децентралізації в Україні» SKL International.

Оригінал публікації

[Освіта.ua](https://osvita.ua) : інформ. веб-ресурс. 14.03.2024.